minno Rammo, et minna weel tahhaksin middagi odata, ja mis olleks mo Ots, kui ma emma Ello weel tahhaksin pitkenda da? Egga mo Rammo polle Kiwwist, egga mo Libha Wassest — Mo Libha on Ussiega ja orse Mulla-Kammaraga kaetud; mo Nahk on urmne ja hirmus peält nähha. Mo Pärnad ja Rammo on jo nenda ärra öppend, et ei olle Lotust. Mo Ello on kui üks Tuul; ei mo Silm sa ennam Head nähha. Ma tahhaksin Surma enneminne, kui need Lukondid nähha. Ma tüddin ärra, ei ma woi iggaweste ellada.

§. 353. Se peäle pallus ta Jummalat allandikkult ja ütles: Mis on waene Inimenne, et sa teda ni süreks pead, et sa teda tähhele panned! Wõtta oh Jummal mo peält orse ärrawatada: ma ollen Patto teinud, mis woin ma sulle nüüd tehha, oh sa Innimesse Hoidja! Miks olled sa mind pannud enesele Märgiks, et ma issenenesele Koormaks ollen; ja miks sa ei anna andeks mo Ülleastmisssed, ja ei lasse mo Ülleköhhut minnust möda minna; sest ma lähhen nüüd ommeti Mulda maggama, ja mind ei olle ennam!

§. 354. Üks teine Jjobi Sõbradest, Pildad Nimmi, mõtles, et keik se Riist ja Waew, mis Sadana Kurjusse läbbi (§. 342. 346.) Jjobi peäle olli tulnud, se olleks keik Jummalast temmale Nuthlusseks seätud, ta Pattude ja ehk kurja Ello pärrast, ja et Jjob se läbbi üksi sest Häddast woiks peäseda, kui ta sedda tunnucks ja tunnistaks. Ta mõtles, et Jjob ennast wägga waggaks arwaks, ja ni kaua ei woiks Jummal sedda temmast ärrapöörda; sepärrast ütles: Kui sinna wõttaksid Jummalat aegsaste otsida, ja sedda Kergelwäggewamat allandikkult palluda, ja kui sa olleksid selge ja öiglane kui nüüd Jummal ärkaks ülles so pärrast, ja sadaks

)(Nah-